

Med spørgsmålet har vi de samme prioriteringer, jeg var selv inde på det også i min besvarelse af udenrigsministerens besvarelse.

Kl. 17.00

Jeg tror ikke, vi har de samme prioriteringer. Jeg synes, det er tankevækkende at spille 405 mia. kr., mere end summen af verdens samlede bistandshjælp, på ét års udvidelse af forsvarsbudgettet. Her tror jeg, at der er brug for en meget skarp europæisk stemme, en meget tydelig europæisk stemme, der siger, så det ikke er til at misforstå, at læren af den 11. september ikke er, at vi klarer udfordringen ved at anvende flere penge på militær, på at bygge de fæstningsværker, der ikke beskyttede den 11. september, endnu højere og oven i købet lave en himmelhvælvning over dem i form af et missilskjold. Det havde ikke beskyttet den 11. september. Det beskytter heller ikke næste gang.

Derfor synes jeg, at læren er at sikre levevilkårene for de mennesker, der bliver drevet til den type desperation, at USA fastholder dén dagsorden, og at det er dér, der skal ske noget.

Til hr. Helge Adam Møller, som jeg synes holdt en fredsmelig tale med nogle af de samme ting, som Venstres tale også indeholdt, nemlig nødvendigheden af de nye kapaciteter: Jeg savner stadig væk, også fra hr. Helge Adam Møller, hvad det så har af konsekvenser, enten i form af stigende bevillinger eller i form af dramatisk omlægning af den hjemlige del af det danske forsvar, for et eller andet sted må man jo have nogle ender til at mødes, hvis den vision, hr. Helge Adam Møller gav udtryk for, skal kunne lade sig gøre.

Jeg skal ikke sige så meget til hr. Morten Helveg Petersen, som fremdrog værnepligten og Robertsons kloge tale, som jeg tidligere har rost under parolen »mere forsvar for pengene«. Det er klart, at også SF synes, det er spændende at bevæge sig ind i specialiseringsdiskussionen. Da vi sad i Forsvarskommissionen sidst, var vi jo to partier, der meget fremhævede nødvendigheden af specialisering. Så i et kommende forsvarsforlig kunne det måske blive interessant at drøfte det lidt tættere.

Jeg synes, at udenrigsministeren var sådan lidt generel i sin vurdering, når han mente, at venstrefløjen altid havde taget fejl. Jeg kan nu uden at skulle tænke mig voldsomt meget om komme i tanker om adskillige eksempler på, at højrefløjen tog frygtelig fejl. Der var f.eks. synet på frigørelserne i det sydlige Afrika, der var synet på Vietnamkrigen og sådan nogle ting, hvor

jeg syntes, at højrefløjen tog forfærdelig fejl og anbragte sig et helt forkert sted, og jeg tror ikke, at man synes, det er rart at se tilbage på, at man stod der.

Men lad det nu ligge, for sagen er jo, at hvis man har synspunkter, så tager man nogle gange ikke nødvendigvis fejl, men man kan lade sig inspirere af virkeligheden selv. Det synes jeg ikke man skal bebrejde nogen at de gør.

Så blot til sidst: Jeg er sikker på, at der er brug for en langt mere omfattende diskussion af den nye amerikanske atomvåbenstrategi. Man kan mene, at Pentagons »Nuclear Postal Review« ingen betydning får – det er den ene ting – men at hævde, at det er et nedrustningsdokument, der fjerner atomvåben eller mindsker atomvåbenenes betydning, er ganske enkelt ikke muligt.

Det, man opererer med, er jo nogle meget konkrete scenarier, hvor atomvåben skal inddrages sammen med ikkeatomvåben til udkæmpelse af krige i meget konkrete situationer. Og det er, må jeg sige til udenrigsministeren, en voldsom sænkning af atomtærsklen i forhold til, hvor den indtil nu har befundet sig, og det er utrolig farligt.

Men tak for debatten.

Ulrik Kragh (V):

Til hr. Villy Søvndal: For at denne her debat ikke bare skal være en gratis omgang, har jeg alligevel lige nogle kommentarer, for det kan ikke stå uimodsiget.

Når det er sådan, at man kritiserer USA for at tage fat om nældens rod og investere de penge, der skal til, for at sikre sikkerhed i verden, så synes jeg, man burde kunne anvise bedre modeller til selv at kunne gøre noget ved det.

Når det er sådan, at man skælder ud over, at der bliver arbejdet fornuftigt og intensivt med at undersøge, hvordan et missilforsvar kan skrues sammen, så synes jeg, man bør overveje, om man ikke skal lukke hoveddøren for indbrudstyven i stedet for at have travlt med, om vinduet står på klem.

Det, der jo er situationen, er, at med de fremføringssystemer, som Iran, Irak og Nordkorea har i forhold til de biologiske, kemiske og atomare våben, de udvikler, og som de ikke vil åbne for gennemsuelighed af, er der et væsentligt problem, som vi bør tage fat om.

Kl. 17.05

Når hr. Villy Søvndal taler om, hvem der tager fejl, så vil jeg med frygt for, at hr. Villy Søvndal bagefter siger, at det er ekkoet fra USA, citere